

НА СХОДІ Й ЗАХОДІ НАНАДИ — ОДНАКОВА БІДА

Пару років я жив по різних місцевостях західної Канади. Коли тільки доведеться говорити мови з робітниками, я все чув від них жалі й нарікання, що то тільки тут на заході біда, а там на сході Канади легше жити, мовляв, там тепліше, є фабрики, ліпший рух й за роботу легше.

Слухавши отих захвалювань й балачок про східню Канаду, я тільки й чекав будь-якої нагоди, щоб податись туди. З часом я поїхав з далекого заходу на схід до того тепла й фабрик. Приїхав й стрінувся з ще гіршим життям, чим на заході. Поїзди привозять раз-у-раз свіжих набір робітників з лісових кемпів, з екстра генів, з фармерських робіт і всі вони йдуть у той “теплий” схід.

Приїхавши сюди, пущився і я поміж фабрики. Кожного дня ставав рано в 4 години й йшов під фабрику, щоб першим стати біля фабричної брами. Прихожу — там вже під брамою застав пару соток робітників, що й собі чекають на покупця живого товару. Буває, що коліс не коліс вийде та-

кий покупець, огляде робітників у ряді, вибере одного-двох і знов брама запереться. І так день в день і почасти вистовують під брамами великих фабрик робітники по 6 — 7 місяців, чекаючи на роботу. Отут під брамами й старіються. Глянути тільки на лица не одного з них, здається 40 років повинні мати, а спитати його, скільки йому років — 25 почути можна відповідь.

Я самий зустрів одного робітника в такій кольоні під брамою. Кожного дня в 4-й години рано він вже чекав біля фабрики й стояв до 14 год. Після того починав дуже плакати. Приступив я до нього, питаючи, чого плаче. І він мені розповів, як то вже 8 місяців вистовує під фабрикою, чекаючи на роботу. З дому пішло його жінка, що коропа замерзла, було всього хліба 15 міників бараболі і ті померали, рідня голодує — і як же не плакати... додав він, витираючи сльози.

От таке воно на тому “теплому” сході, де є багато фабрик. Торонто, Онт. Дяг.

58 РОКОВИНИ ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

Дня 17. березня відсвяткувано 58 роковини Паризької Комуні.

Концерт-свято відкрито співом “Інтернаціоналу”. Вступну промову про значіння свята вголосив голова концерт-свята тов. П. Харик, згадавши про те, що це свято встроє старанням Компарти Канади, яка виросла на тлі Паризької Комуні і в разі одинокою провідником, що веде пролетаріат до цілковитого звільнення з капіталістичного ладу.

Дальше концертова програма складалась з таких точок: “Жалібний шарм” відіграв мішаний хор. “Ми дані зелені-

кнули” відіграла мандолинова оркестра Секції Молоді. В колі вогнинім відігравала т-ка Позарник. “До закордонних робітників” й “Марсельза”, відіграв мішаний хор. Реферат, про “Історію робітничого руху Франції і Паризької Комуні”, вголосив тов. В. П. Нілфорак.

Друга часть програми складалась з таких точок: “Пробле-тарська пісня” співав мішаний хор, “Пролетарський марш” й “Побіда мари” відіграла старша оркестра, “Разом товариші” й “Червоий Прапор”, співав мішаний хор.

На цьому закінчено концерт-свято в пам'ять погібших Паризьких Комунарів. Дромсклер, Алта. Робкор.

СВЯТКУВАЛИ ЮВІЛЕЙ НАШОЇ ПРЕСИ.

Свідомі українські робітники і робітниця міста Форт Сіті, Онт. святкували в неділю, 24. березня ц. р., десятилітній ювілей “Українських Робітничих Вістей” і п'ятилітній ювілей “Робітничі”. Святкували ми ці ювілеї масовим мітингом і представленням “Бондарівна”. Масовий мітинг відбувся по полудні, а представлення ввечері.

На масовий мітинг прийшло досить поважне число робітників і робітниць. Члени нашого відділу ТУРФДім вголосили на цьому два реферати про роль “У.Р.В.” і “Робітничі” в організуванні українських працю-

ючих в Канаді і інших країнах. По рефератах устроєно колектив піддержку нашої преси; зібрано 39 доларів.

Ввечері на представлення сяди У.Р.Д. була заповнена публікою ввечері. Аматори грали добре. Публіка була задоволена, що виявляла по кожній дії гримками одлесаками. На перерві тов. Отвіновський говорив про значіння робітничої преси в боротьбі працюючих за визволення.

На відрачку нашої преси зібрано на масовому мітингу і представлений 150 доларів. В. Матеск, робкор. Форт Сіті, Онт.

НЕ В ТОЙ БІК СПРЯМУВАЛИ БОРОТЬБУ.

Читаючи “У.Р.В.”, я не раз наткнувся на дописи з життя залізничоробітників. У дописах тих було чимало взаємних обидувачувань. Писали робітники на форманів, чаче-б то все лиху, у якому живуть залізничоробітники, спрочинили тільки формані. От хочби й допис в 34 числі “У.Р.В.” п. п. “Отак живуть залізничоробітники”. У дописі тому замічується, що формані з часта вимагають від робітників такого, чого й від форманів не вимагають боси.

Чому отой дописувач промовчує не одну одну самих залізничоробітників і всі ало спихає на форманів, я не знаю. Форман є так само робітником і працює може не менше своїх товаришів-робітників.

Звалювати вину за всі харчі, лише приміщення, нездорову воду на секції на формана годі, бо все те залежить від організованої постанови самих робітників. Жадають вони поліпшення умови праці, постійно вони за ті домагання організовано — вони все те отримують від компанії. Біда тільки в тому, що чимало секційних робітників це й досі не є організовані в Ютію Канадського Братства

Залізничоробітників. І саме тому неможуть постійно організувати до краєць умови праці. І хто-ж тут замиш? Це вже-ж знов формані? Гадаю, ні ні.

Яксь недавно прибув до Онтарії організатор нової юні. Обідав чимало місцевостей. От хоч би і в нас. Оди залізничоробітників вписувались до нової юні К.Б.З.Р., але й було небагато секційних робітників, що висмівали оту саму нову юнію, називаючи її більшовицькою, бо до неї вступують самі більшовики і “галіціани”. Та це не лише в нашій околиці стрічаються організатори юні Канадського Братства Залізничоробітників з такими голосами, але таке буває й в інших провінціях.

І тут треба повести ударну кампанію. Не звертати фронт проти форманів, а проти справжніх визискувачів праці, проти капіталу.

Треба повести розповсюджену кампанію поміж секційними робітниками, заганяючи їх до нової юні К.Б.З.Р., збільшити ряди організованих, тоді й боротьба проти визиску піде успішніше. К—к.

ВСТРОЇЛИ НОНЦЕРТ І ЗАБАВУ.

В суботу, 2. березня, товариші з Бінфейт, Саск. приїхали до Тейлортон і встроїли концерт в залі англійсько-майнерського клубу. Тужливо роздільвались звуки пісень з майнерських грудей, а томіні сні долітала ген-ген глибоко в гарячу землю, де днями й почасти замучують майнері.

Програма концертова шпала відлично. Декламація “Зі сну пробудиться” була вголослена дуже гарно. Та не мило вразило поважне плаття на справжнього чоловіка і випудровані збідвані обличчя. Глянув я на себе й другий товаришів, на оті подерті оверголаси й пригадалась назад майна у глибокому підземеллі.

Що добре робили ми, кохаючи нашу бідру й злибні й шовкове плаття й замальовуючи та збідлілі обличчя справжнього вимученого обличчя надвмира — не знаю, Бінфейт, Саск.

мені здається, що ні. Гадаю, що не є добре закривати слідів визиску й гнети капіталу, хоч би й навіть на зверх.

Дня 3-го березня відбулись збори Р.З.Т. в Бінфейт, Саск. На тих зборах здавав делегат справоздання з 6-ї конвенції Р.З.Т.

По закінченні зборів була забавка. Танцювали старші й молодші коломики аж гуділа порожня шафа, де повинна міститись бібліотека. І, як звичайно буває, на забаву прийшло чимало непрочитаних, треба аж було фізичної сили на випрохування таких “гостей”.

Колі-б так уряд жувади і спільне читання або провадили якусь освітню працю, тоді певно найбільший гордірля спокійно заховався-б на салі. І. Стоцький.

“ЗАХВОРІВ” БІДОЛАХА...

Це було на 27. січня ц. р. Я саме прийшов зі зборів Р.З.Т. на яких обговорювались справи 6. Конвенції Р.З.Т. Я і ще один товариш зайшли в хату й почали балакачу. Аж чуємо, хтось застукав. До хати увійшов знайомий товариш. Привітавшись з нами, він раз-у-раз тер руки, щоб загіртіть. Побачивши його обмерзлого, ми й спитали, де він був.

— Я їду зі стрікарів; відповів отой товариш. Відривав одного товариша, що дуже “захворів”. Нипісля десь бідачесько самотному, голова стала тяжка, ноги ослабли, а світ наче магнет притягує його до себе. З такою бідою дістався до стрікарів з ним. Так щож — “хоріи” не знав, де його хата. І тоді прийшов шукати за його хатом. Й здорово оба померли.

А в той самий час відбувались збори Р.З.Т. й чимало членів не прийшли послухати звіту з 6-ї Конвенції Р.З.Т. Треба буде щось робити, щоби членими самотного товариства.

Підвільно. Брукленд, Ман.

ПІП КЛИЧЕ ТРОЦЬКОГО НА ДОПОМОГУ.

Яксь недавно йшов я вулицею й побачив на стіні одного дому прибитий плакат, що в Ді Пес, Ман. приїхав піп й буде відправляти молебні, а в 2. год по полудні буде мітинг.

А було це саме в неділю. Мені цікаво було вкстати, що буде піп балакати на мітингу і в пішов туди. Там застав я вже 3 старенькі бабусі й трьох чоловіків. “Голови” мітингу ще не було. За яких 10 хвилин надійшов “голова й промовець” мітингу в одній особі. Подивився він по нас і зачав кожного випитувати: відкіля походить, які нації, що робить і т. д. Перепитав вже їх 6-ох і прийшов до мене з тими самими запитаннями. Я відповів йому, що походжу з Радянського Союзу. Я не ввісь ще докінчити, як піп вже почав громити Радянський Союз. Коли-ж він вже виліз в свою лють на С.Р.С.Р., я поставив єгомоцеві декілька запитань. Та відповідей не дістав. Тоді я почав говорити. Піп, перебиваючи мене, сказав, що от-от скоро троцькізм адуваті всіх більшовиків, бо в Троцького є велика армія.

Джох і точно не знаю про троцькізм, але вже можу розуміти з того, що, коли на Троцького і троцькістів надіються такі вороги робітничої класи, як піп і їм подібні — то їм місця немає в робітничій класі.

Робітничі. Ді Пес, Ман.

ДОПОМОГЛИ ХОРОМУ ТОВАРИШОВІ.

В Колгорет, Алта. відбулась забавка враз з роїграшкою дня 4. січня ц. р. Тов. П. Марусек дав свій годинник на роїграшк, щоб тим способом роздобути деякого фонду на поліпшення життя свої дружини з дитиною, які зараз опинилися в скрутному положенні. Тов. Марусек лікується в санаторії вже довгий час. Дома остаються дружина з дитиною без жадних средств до життя, бо-ж тих \$12.00, що їх дістає т-ка Марусек від колдорського муніципалу, нік не вистартають на прохарчування тієї хоч і невеличкої сімї.

Тов. П. Марусек вдався до допомогою до відділу Р.З.Т. враз з пропозицією влаштувати роїграшку на його годинник. Всім тим товаришам і товаришкам, що допомогли т. Марусеку вислакувати шкуру подяку. Р.З.Т.—ник.

Колгорет, Алта.

ТАК НІНЧАЮТЬ САМОГОНЩИНИ.

Не перший і не останній раз доводиться читати в пресі про жертви того страшного ворога людства, самотону. Хто читає нашу робітничо-фармерську пресу, той знає, яку шкоду приносить алкоголь робітничій класі і вистерігається цього страшного демона.

Та є багато робітників, що не читають цієї преси, не застановлюються над шкідливістю алкоголю, а навпаки, бачуть в ньому ціле своє щастя. Алкоголь, карти й пудруми, це їхня ціль в житті, їхній найвищий ідеал. Програють та пропивають тажко запроцьований грїп, а коли вже їхня кишенька порожня й розум затроєний, тоді вони зничайно кінчають самотонством.

Кілька років тому, як самотонщина цієї місцевості побудували “бордінг-ганга”, який в дійсності є служив за гуральною і за дім розпитує. Так дово, як тривала будова повер-гангу в цій місцевості, робітники заробляли трохи грошей, та замість шадити їх, вони пускали свій грїп в цім “бордінг-ганга”.

Нарешті скінчилась будова цього повер-гангу, а разом з нью скінчилась й грїп в робітників і вони розіхалися, кожен в свою сторону, шукати дальшого заняття, шукати свіжих “бордінг-ганга”.

Остається в гуральні самий самотонщик і він час до часу замалював в свої сїті такі тугейших несеїдомих робітників і читав їхні кишеньки.

На днях прибував до цього “бордінг-ганга” один робітник з лєса і перебув в ньому щось три дні, доки не пропив останнього центу і не стратив свого роду. Вкінці вистрило з револьвера подожив собі кінець. Ман він 43 роки і був самотним.

Цей випадок, як тож і сотні інших повинні вже раз отворити очі тим робітникам, що їм бракує ще сильної волі опертись цїї спокує. Треба читати свою робітничу пресу, цікавитись своїми класейними організаціями, належати до них і брати в них активну участь. Тоді ми пізнаємо, що нас нищить, а що нам дає життя.

І як дово існує шпіншпа система визиску, яка не то що не збороняє існуванню таких нор, але ще й потурає їм, так дово повинні випадки повторитимуться кожного дня.

Василь Пошнар. Атікен, Онт.

Товариші робітники! Відновляйте передачу на свій часопис “Українські Робітничі Вісті”!

ПОЛЬСЬКЕ РОБІТНИЧЕ ТОВАРИСТВО при допомозі першої групи мандолинової оркестри відділу ТУРФДім устроє В НЕДІЛЮ, 7-ГО КВІТНЯ 1929 РОКУ В УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ На концерті крім оркестри будуть декламації, солісти і промови. Польське Робітниче Товариство докладає старань, щоб концерт вийав якнайкраще. Чистий прихід призначений в користь української робітничо-фармерської преси. Приходить громадо!

НОВИЙ ТРАНСПОРТ ЛІТЕРАТУРИ З ЄВРОПИ. Робітничо-Фармерська Книгарня у Вінніпегу швидко отримала з Європи гарні оповідання і романи давних і сучасних письменників, наукову та ін. літературу

Table with 2 columns: Title and Price. Includes books like 'Українська література', 'Іскаріот', 'Трагедія першого травня', etc.

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE 500 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN.